

SENTÈNCIA 20-04 DE 23 DE JULIOL DE 2004

Ponent M.I.: Sr. Josep Lluís VÀZQUEZ SOTELO

ANTECEDENTS DE FET

I.-RESULTANT: Que el Tribunal de Corts dictà sentència en data 22 de gener de 2004, amb la següent part dispositiva: "FALLEM: que hem de condemnar i condemnem a ANTONI M.F. com autor responsable del delictes major d'amenaces d'un fet constitutiu de delictes major, dels delictes menors d'injúries lleus i resistència lleu a Agents de l'Autoritat i de la contravenció penal de danys dolosos, amb la concurrència de la circumstància modificativa de la responsabilitat penal, d'agreujant de reincidència, a la pena D'UN ANY DE PRESÓ, del qual SIS MESOS FERMS i la resta condicional, i al pagament de les despeses processals causades.

En concepte de responsabilitat civil el processat haurà d'indemnitzar al servei de policia en la suma de 241'20 Euros,"

II.-RESULTANT: Que la precedent condemna té com a fonament fàctic la següent narració de fets que el Tribunal declara provats. "que en data 13 de maig de 2003, vers les 2'00 hores, el processat Antoni M.F., nascut el 29 de juliol de 1968, de nacionalitat andorrana i condemnat en dates 11 de setembre de 1986, 8 de novembre de 1988, 4 d'abril de 1992, 15 de setembre de 1994, 6 de febrer de 1995, 11 de juny de 1997, 26 de setembre de 2001 i 28 de març de 2003, com autor responsable respectivament dels delictes major de temptativa de violació i falta de lesions, menor de furt d'ús de vehicle i altre en grau de temptativa amb resultat de danys i la contravenció penal de conducció il·legal, majors de robatori i ús de productes estupefaents i els delictes menors continuat de furt d'ús de vehicle, danys dolosos i receptació, major de robatori i la contravenció penal de conducció il·legal, menor de furt d'ús de vehicle i les contravencions penals de lesions doloses i conducció il·legal, major de robatori, els delictes menors de furt d'ús de vehicle i robatori, encobriment del delictes menor continuat de robatori i la contravenció penal de conducció il·legal, major de consum

de droga tòxica, els delictes menors d'injúries i resistència a agents de l'autoritat, conducció de vehicle automòbil sota la influència de begudes alcohòliques i estupefaents, furt d'ús de vehicles i les contravencions penals de lesions doloses i conducció il·legal, majors d'entrada amb violència en domicili aliè i amenaces d'un fet constituïu de delicte major, trobant-se a l'estació de servei total radicada a l'Av. De la Barta d'Encamp, va veure passar una patrulla d'agents del Servei de Policia que circulaven amb el vehicle oficial vers Escaldes-Engordany, aturant-los i demanant als Agents si el podien acompanyar fins a Grau-Roig, responent els agents de forma negativa.

En aquest moment el processat M.F. començà a alterar-se increpant als Agents, dient-los que eren "uns fills de puta i uns cabrons", dirigint-se seguidament vers el lateral esquerre del vehicle increpant al Sots-Oficial núm. 110 dient-li que "quan t'agafi a baix et faré la pell, et mataré" mentre l'atemoria fent gestos amb el braç estirat i el puny tancat, agafant i sacsejant el vidre de la porta, propinant diversos cops al pit del Sots-Oficial, donant finalment el processat M.F. diversos i violents cops de cap a la porta del vehicle, havent-se de requerir reforços per part dels Agents que finalment reduïren al processat malgrat que aquest s'agafava fortament a la porta del vehicle, deixant-se caure al terra on fou emmanillat.

Després fou traslladat al despatx central de policia, amb un altre vehicle oficial, seguidament amb el mateix comportament d'enervació, tenint que ésser assegut entre dos policies."

III.-RESULTANT: Que contra la citada sentència interposà recurs la representació del Ministeri Fiscal, fonamentant-se en que, tant pels fets pels que fou acusat com pels múltiples antecedents penals pels fets més diversos, procediria imposar una pena molt superior, la qual sumant totes les autoritzades pels articles 235, 286, 287 i 349.5 del Codi Penal, la pena màxima podria arribar als 4 anys i dos mesos de presó, dels que el Ministeri Fiscal, d'acord amb la funció resocialitzadora i la funció preventiva-dissuasòria de la pena) sol·licita se li imposi dos anys de presó i multa de 600 euros, revocant en aquest sentit la sentència.

IV.-RESULTANT: Que la defensa del processat comparegué davant aquest Tribunal i presentà escrit d'al·legacions oposant-se al recurs del Ministeri Fiscal matisant i precisant algunes de les circumstàncies dels fets i

sol·licitant fos desestimat el recurs i confirmada la sentència en els seus propis terminis.

V.-RESULTANT: Que assenyalat dia i hora per a la celebració de la vista del recurs, informaren el Ministeri Fiscal i la defensa del processat en recolzament de les seves respectives posicions, insistint en els seus arguments, sol·licitant el Ministeri fiscal la revocació de la sentència per a imposar al processat les penes sol·licitades i la defensa d'aquest la confirmació de la sentència. Trobant-se present el processat se li concedí la paraula, després dels informes, el qual manifestà que es tinguessin en compte les paraules de la seva lletrada i al·lega "que un es cansa de tanta presó, tenint dos fills als que no pot veure", amb el qual el recurs quedà vist per sentència.

FONAMENTS DE DRET

I.-CONSIDERANT: Que com ha quedat exposat en els antecedents de fet, l'objecte del present recurs és la doble pretensió del Ministeri Fiscal que s'elevi la pena de presó que la sentència ha imposat al processat i la qualitat de la mateixa, de manera que tota la pena sigui "ferma", pretensions a les quals s'ha oposat la defensa de l'acusat que ha sol·licitat la confirmació de la sentència. El Ministeri Fiscal fonamenta la seva petició no solament en el fet en sí mateix, sinó especialment en la múltiple reincidència que concorre en el processat, múltiples vegades condemnat per nombrosos i diversos delictes. La defensa del processat s'oposa raonant que els fets no han tingut la gravetat amb la que han estat presentats, la insignificància dels quals s'adverteix en que cap dels Polícies sofrí lesions, mentre que els sis agents que actuaren per a reduir-lo i emmanillar-lo li causaren ferides en una actuació desproporcionada.

II.-CONSIDERANT: Que en relació amb la petició d'eleva la pena imposada, reclamada en aquest recurs, cal començar assenyalant que els antecedents del processat són impressionants i que alguns dels fets pels que ha estat acusat, consten directament a aquest Tribunal. Probablement no existeix en el Principat d'Andorra altra persona més coneguda per la Policia i pels Tribunals de Justícia Penal com el processat Antoni M.F. Prescindint d'aquell famós delicte d'homicidi i robatori d'un ciutadà portuguès amb el que vivia el processat (causa 67-ED/91), procés en el qual aquest Tribunal dictà sentència de condemna per

homicidi dolós, condemna que després va haver de ser revocada com a conseqüència de la sentència del Tribunal Constitucional que considerarà que aquesta Sala no podia prendre les iniciatives probatòries que utilitzà per a formar la seva convicció (dictàmens pericials contrastats de la policia científica de França i Espanya), ço que al seu torn portà al legislador a modificar la Llei reguladora del recurs, substituint el de suplicació per el d'apel·lació i conferint expressament a la Sala facultats probatòries, des de llavors el processat no ha deixat de ser jutjat pels òrgans de la jurisdicció penal andorrana i pels més diversos delictes. Es tracta d'un home jove (nascut el 29 de juliol de 1968), d'intel·ligència superior a la normal, que a la seva edat (prescindint d'aquell delictes d'homicidi i robatori) ha estat executorament condemnat per sentències de 11 de setembre de 1986; 8 de novembre de 1988; 4 d'abril de 1992; 15 de setembre de 1994; 6 de febrer de 1995; 11 de juny de 1997; 26 de setembre de 2001 i 28 de març de 2003, per delictes majors i menors i contravencions de temptativa de violació i lesions; furt d'ús de vehicle i danys; conducció il·legal; robatori i ús de productes estupefaents; furt d'ús de vehicle, danys dolosos i receptació; robatori i conducció il·legal; furt d'ús de vehicle, lesions doloses i conducció il·legal; robatori, furt d'ús de vehicle i robatori; encobridor de delictes continuat de robatori; conducció il·legal; consum de drogues tòxiques; injúries i resistència als agents de l'autoritat; conducció d'automòbil sota la influència de begudes alcohòliques i consum d'estupefaents; furt d'ús de vehicles; lesions doloses i conducció il·legal; entrada amb violència en domicili aliè i amenaces.... Per si la relació d'antecedents no fos suficient, els registres de les causes ingressades en aquesta Sala i pendents de ser jutjades per via de recurs, refereixen l'existència d'altra sentència de condemna dictada contra el processat per violació. Un "currículum" penal com el que queda descrit, en el que n'apareixen atacats els béns jurídics més diversos, després de tantes condemnes com han estat dictades, està indicant necessàriament que lluny de rehabilitar-se i de corregir la seva conducta el processat ha persistit en la comissió de greus fets delictius i porta necessàriament a la pessimista conclusió que hi ha casos en els que les penes ni corregeixen ni resocialitzen al delinqüent ni el redimeixen, ni rehabiliten per a viure pacíficament en la comunitat. Les paraules pronunciades pel processat en la vista del recurs, després dels informes, podrien commoure si haguessin estat dites per primera vegada, però després dels antecedents resumits solament poden considerar-se

expressió de bones intencions que, previsiblement, no seran seguides d'esmena.

III.-CONSIDERANT: Que davant casos com el present i confiant en la funció reeducadora i resocialitzadora de la pena de presó el Tribunal podria desitjar disposar de potestat per a imposar una condemna de duració indeterminada, el temps de compliment de la qual correspondria fixar al jutge d'execució penitenciària en el moment en que, previs els estudis corresponents, es pogués confiar en que l'acusat hagués aconseguit la seva rehabilitació. Aquesta possibilitat ha estat defensada fa anys per autoritzada doctrina, però, a més a més que no està exempta d'inconvenients, ensopegaria amb les exigències i limitacions del principi de legalitat pròpies d'un Estat de Dret. El Tribunal no pot sortir dels indicadors punitius del Codi Penal a qual aplicació s'ha de limitar. Així les coses en ordre a la petició del Ministeri Fiscal d'augmentar a dos anys la pena privativa de llibertat imposada en la sentència, a més a més de la pena de multa, el Tribunal considera que, a la vista dels antecedents penals que queden resumits, no redundaria en reeducació o esmena del condemnat. Si les nombroses penes de presó pronunciada no han servit per a la seva resocialització, no pot haver-hi cap garantia de que augmentant en 6 mesos o un any la nova pena de presó, es vagi a aconseguir la seva rehabilitació per a la convivència. I com a resposta penal o retribució a la infracció comesa, és suficient la condemna que ha establert la sentència, raó per la qual procedeix la seva confirmació.

IV.-CONSIDERANT: Que les costes del recurs s'han de declarar d'ofici.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

D E C I D I M

1.- Desestimar el recurs d'apel·lació interposat pel Ministeri Fiscal contra la sentència pronunciada pel Tribunal de corts en la causa 113-5/03, que ha donat lloc al present Rotlle 04/04 d'aquesta Sala.

2.- Confirmar íntegrament la sentència recorreguda de 22 de gener de 2004, dictada en la causa de referència.

3.- Declarar d'ofici les costes processals causades pel recurs.

4.- Retornar la Causa al M. Iltre. Tribunal de Corts, amb certificació de la present Sentència, per al seu compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.